

РЕШЕНИЕ № 166

гр. Перник, 06 октомври 2009г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, първи касационен състав, в публично заседание на тридесети септември две хиляди и девета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев
ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова
 Емилия Иванова

При участието на секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Румяна Стефанова, като разгледа докладваното съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 166/2009г. по описа на съда, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл.от АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 234 от 17.04.2009 г. по нахд №201/2009 г., шести наказателен състав на Пернишки Районен съд, е потвърдил Наказателно постановление № 3191/18.11.2008г. г., издадено от началник на сектор ПП към ОД на МВР - Перник, с което на В.Л.П. *** , за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, е наложено административно наказание "глоба" в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП и съгласно Наредба № 13-1959 на МВР са й отнети общо Уконтролни точки.

Недоволна от така постановеното решение В.Л.П. е подала бланкетна касационна жалба, в която не се сочат пороци на обжалвания съдебен акт. Конкретни оплаквания, досежно незаконосъобразността на обжалваното решение се правят от упълномощен процесуален представител на касатора в о.с.з. на 30.09.2009г. ,като по съображения изложени в представената от него писмена защита се моли да бъде отменено решението на първоинстанционния съд, като неправилно и незаконосъобразно, като бъде отменено и наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба не взема становище.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник, заявява становище ,че касационана жалба е неоснователна и решението на ПРС следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник като разгледа делото по реда на чл. 217 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс и след като взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания и доказателствата по делото, намира жалбата за процесуално допустима, като подадена в срок от надлежна страна.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение на правилата за движение по пътищата. За да направи този извод, първоинстанционният съд е имал предвид разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съобразно която констатациите в акта за установяване на административното нарушение се считат за верни до доказване на противното. Показанията на разпитания свидетел са в подкрепа на тези констатации и не опровергават установеното с акта. С оглед на изложеното и като се има предвид, че жалбоподателката не е ангажирала и не е представила никакви доказателства, оборващи доказателствената сила на съставения акт и установяващи различна фактическа обстановка от описаната, правилно съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, поради което и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност. Касаторът е имал възможност да ангажира всички относими и допустими доказателства, оборващи установеното от контролните органи, но видно от данните по делото, същият само преповтаря определени твърдения, без да подкрепи същите с допустимите за това доказателства.

Настоящият състав намира, че при разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на първоинстанционния съд не е допуснал съществени нарушения, които да съставляват основания за касиране на съдебното решение.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът като касационна инстанция се произнася само по посочените в жалбата касационни основания. От друга страна обаче, съгласно ал. 2 на същата норма следва да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението, постановено от РС - Перник, е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт. Решението е допустимо, постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление № 3191/18.11.2008г. г., издадено от началник на сектор ПП към О Д на МВР - Перник. Относно спазването на административно-наказателната процедура, съдът намира за установено следното: Съгласно императивната разпоредба на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, при движението си водачите на МПС не следва да превишават обозначената с пътен знак максимална скорост - в конкретния случай 40 км./ч. При неспазване на законоустановеното правило санкционната норма на чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП предвижда, че административно-наказателната отговорност следва да се понесе от водача на МПС, който превиши разрешената максимална скорост, като за превишаване от 31 до 40 км. /ч. на водача се налагат глоба от 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месеца. В конкретния случай с Акт № 3191 от 02.11.2008г. е установено, че на същата дата в 11.12ч., в гр. Перник, по път 1-6, с посока към гр. Радомир, жалбоподателката е управлявала лек автомобил "Форд Мондео", с рег. № С 3331 ВР, собственост на „Такси -експрес „АД като в участъка на пътя под Автогара Перник, при ограничение на скоростта 40 км. /ч. въведено с пътен знак В - 26 на км.80+000, се движила със скорост 76 км./ч. Административното нарушение е установено чрез допустимо от закона техническо средство - трафик радар ТР-4 № 101, с фиксирана дата и час и установената скорост е показана на водача. АУАН е съставен в срок, от надлежен орган, подписан е съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя. Същият акт съдържа реквизитите, посочени в чл. 42 от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено в срок от надлежен орган при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Извършеното от страна на нарушителя по съществото си представлява нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Същото, на основание чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, се наказва с глоба в размер на

150 лева, както и лишаване от правоуправление на МПС за срок от един месец. В разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП законодателят е фиксирал конкретни наказания, като е лишил административно-наказващия орган от възможността да конкретизира наказанието.

С оглед гореизложената фактическа обстановка, настоящият състав на АС -Перник намира, че първоинстанционният съд, при наличните доказателства правилно е установил, че при издаване, както на АУАН, така и на НП, не са допуснати нарушения, водещи до отмяна на постановлението.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира първоинстанционното решение за постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства.

Ето защо, касационният съд счита изводите на районния съд, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, за правилни и обосновани, като непротиворечащи на събраните доказателства и приложимия закон. Както наказателното постановление, така и решението на съда, са постановени изцяло в необходимата форма и реквизити. Нарушението и правната му квалификация са правилно установени. Касационните оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни.

Районният съд е постановил валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон решение, което следва да бъде оставено в сила.

Неоснователно е оплакването на касатора относно годността на разпечатката от техническото средство радарен скоростомер ТК. 4 като доказателство за установяване на скоростта на движение на автомобила на нарушителя. Касационният съд счита, че с разпоредбата на чл. 189, ал. 7 от ЗДвП законодателят регламентира за първи път като веществени доказателствени средства в административно-наказателния процес изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство снимки, видеозаписи и разпечатки. С тази разпоредба е уредено въвеждането на нови технически средства и възможност за тяхното използване, но същата не може да се тълкува като забрана за използването на другите, отговарящи на изискванията на Закона за измерванията технически средства, сред които е и ТР-4. Несъмнено с нововъведените технически средства, заснемащи или записващи и регистрационния номер на автомобила, се усъвършенства процесът на установяване и доказване на нарушението, тъй като с разпечатката от него се индивидуализира нарушението почти в неговата цялост -вкл. и конкретизиране на МПС, с което е извършено нарушението. Последното е невъзможно с използваното в конкретния случай техническо средство, записващо

само скоростта, датата и часът на нарушението. Затова за доказването му служат съставения АУАН, както и останалите допустими в административно-наказателния процес доказателства - писмени и гласни.

За установяване на конкретното моторно превозно средство, с което е извършено нарушението, личността на нарушителя, другите обстоятелства, при които е извършено нарушението, са допустими писмени и гласни доказателства, каквито надлежно са били събрани в процеса.

Настоящата инстанция намира за неоснователно искането за произнасяне и отмяна на наказателното постановление и в частта му, с която касатора се отнемат 7 контролни точки. В тази му част НП не подлежи на съдебен контрол, тъй като отнемането на съответния брой точки настъпва по силата на закона [чл. 157 ЗДвП]. С посочената разпорежда контролните точки са въведени единствено като средство за отчитане на установени нарушения, без да третира отнемането им като самостоятелно административно наказание или принудителна административна мярка. Отнемането на контролни точки не фигурира нито сред принудителните административни мерки, нито сред наказанията по ЗДвП. Оттук се налага заключението, че отнемането на контролни точки е фактическо действие с контролно-отчетен характер, което изпълнява предупредителна (по отношение на водачите) и информационно-статистическа (от гледна точка на контролните органи) функция. Контролни точки се отнемат само въз основа на влязло в сила наказателно постановление (чл. 3 от Наредба № 13-1959/07г. на министъра на вътрешните работи), а единствена възможност за евентуалното им възстановяване е неговото успешно обжалване и отмяна на наложеното наказание (чл. 6 от Наредба № 13-1959/07г.).

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник.

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 234 от 17.04.2009 г., постановено по нахд № 201/2009 г., по описа на Пернишки районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалванел протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :/п/

ЧЛЕНОВЕ:/п/